

Дяволитѣ и царь Соломонѣ.

Народна приказка.

Единъ старъ дяволъ умрѣлъ и оставилъ на тримата си сина: единъ калпакъ, една желѣзна прѣчка, единъ чифтъ желѣзни царвули и една свирка. Дяволитѣ искали да си ги раздѣлятъ, но тѣ били трима, а нѣщата четири. Скарали се и се хванали гуша за гуша — ще се изтрепятъ.

Най-стариятъ рекълъ:

— А бре братя, защо да се караме и биемъ. Нали Господъ е оставилъ на всѣки двама глупци по единъ уменъ, за да ги пресѣди. Я хайде да идеме при младия царъ. Той е много уменъ. Да го попитаме, какъ да си раздѣлимъ нѣщата.

— Да идеме, — рекли братята. — И татко казваше, че по уменъ отъ тоя царъ нѣма по цѣлата земя.

Взели дяволитѣ нѣщата, преправили се на хора и отишли при царъ Соломона.

Влѣзли въ двореца, потърсили царя и го намѣрили, че се разхожда изъ градинитѣ си. Поклонили се дяволитѣ на царя и му разправили защо сѣ дошли.

Погледналъ царъ Соломонъ нѣщата, усмихналъ се и си помислилъ:

— Ама глупци, а!... Петъ пари не струватъ тия вехтории.

Следъ това се обърналъ къмъ братята и имъ рекълъ:

— Гледамъ ви и ви се чудя на ума. Тия вехтории не струватъ нищо, а вие ще се изтрепите за тѣхъ. Я си ги подѣлете сами. За тѣхъ ли сте дошли чакъ при мене?